

Solhagagatans förskola KÄRRA (SVERIGE)

BRIC childhood • public space • democracy

2014-2017, pedagoger, barn, föräldrar, pedagogista och förskolechef på Solhagagatan 136, Kärra, Norra Hisingen, Göteborg

Introduction

The 'Young Children, Public Spaces and Democracy' project (BRIC) is funded by the European Union under the Erasmus+ programme from September 2014 until August 2017. BRIC involves the democratic engagement of young children (under five years) in public spaces in their communities in England, Italy and Sweden. The rationale for the project is that young children are often excluded from access or participation in public spaces and that their democratic engagement is not only a right, but also an essential aspect of their identity, education and citizenship. We contend that there is a need to reconsider the use of public spaces to promote young children's citizenship, through a combination of voice with action that can lead to genuine participation, inclusion and belonging.

The BRIC project is a partnership between Anglia Ruskin University in Cambridge, UK (ARU), Azienda Speciale Servizi in Bassa Reggiana, Italy (ASBR) and Barnpedagogiskt Forum, Goteborg, Sweden (BPF). The BRIC acronym is derived from the names of the partners. In order to inform the main project plan a pilot project was held in 2013-14 (see the BRIC Website at www.bricproject.org)

For purposes of clarity the BRIC project uses the following generic terms in all documentation.

- a. 'Preschool' refers to all early childhood education and care institutions involving children under five years and their families.
- b. 'Preschool teacher' refers to all professionals working in a preschool, including qualified teachers and head teachers.

The objectives of BRIC are to enable:

- an exchange of 'good practice' between preschool teachers in three countries;
- systematic education and training around

democratic engagement in public spaces;

- the development of open educational resources and targeted activities to engage preschool teachers, parents, the local community and key stakeholders, including local politicians and representatives from business.

The BRIC project involves a minimum of six preschools in each of the three countries (Italy, Sweden and the UK) where a lead preschool teacher coordinates a systematic and progressive programme of civic engagement, starting from the dialogue between children, preschool teachers and parents.

Throughout the BRIC project the 'voices', thoughts and impressions of the children, preschool teachers, families and communities involved have helped us build a more profound sense of belonging to the places we live in. A significant part of this process is the 'traces' that are left when children and adults visit public spaces. During the BRIC project the preschool teachers defined traces as 'a gentle mark left either intentionally or unintentionally that can be discerned by others after the event, even temporarily'... and also 'a memory that someone takes with them from experiences in the public space'.

Examples of some of the actions and reflections on experience in public spaces, including the different traces formed in the BRIC project and aspects of community engagement are given in the following Case Study, which is the detailed story of one preschools' participation in the 'Young Children, Public Spaces and Democracy' project.

Tim Waller BRIC coordinator

Våra förskolor har tagit ställning för att skapa en organisation där vi arbetar projekterande, som "en process av experimenterande och forskning, där barn och pedagoger skapar ett problem innan de söker efter lösningen." Våra projekt skapar meningsfulla och intressanta sammanhang för både barn och vuxna. En lärande organisation behöver organisera för att våra tillgångar och kompetenser används på bästa sätt. Det kan ske genom nätverk, lärgrupper eller andra former för möten mellan pedagoger, barn och föräldrar. Syftet med ett projekterande arbetssätt är att integrera och skapa växelverkan mellan verksamhetens alla delar och olika uttrycksformer. Alla barn ska kunna ta del av förskolans verksamhet utifrån sina förutsättningar och de ska få tillgång till en likvärdig förskola där vi utmanar och följer barns läroprocesser och det lustfyllda lärandet. Barns tankar och intressen är givna utgångspunkter i linje med läroplansuppdraget. Tillsammans med barn, familjer och andra medborgare undersöker vi, väver ihop och skapar mening i det som sker på förskolan och i samhället runt omkring oss.

Solhagagatans förskola

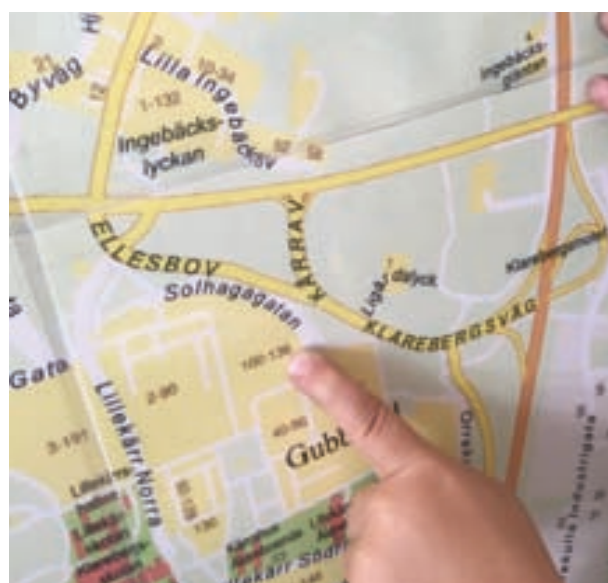
Förskolan Solhagagatans cirka 60 barn är uppdelade i tre grupper i åldrarna 1-2 år, 2-4 år och 4-5 år. Förskolan öppnade hösten 1978 och har renoverats både utomhus och inomhus. Gården har vackra planteringar och stora lummiga träd. Verksamhetens innehåll styrs av de olika projektarbeten som pågår och det påverkar även aktiviteterna utomhus. Vi arbetar med att utveckla våra pedagogiska miljöer för att de ska stödja och utmana barnens grupplärande.

Vi organiserar för olika slags möten där vi tar del av varandras erfarenheter och reflektioner. Vi har förskollärare och barnskötare som arbetar i team. De träffas regelbundet i nätverk av olika slag. Varje vecka möts en pedagog från varje avdelning och pedagogista kring någon grups råmaterial (foto, text och video) som handlar om barnens möten med offentliga platser, något från de processer som pågår just då. Förskolechefer och pedagogistor organiserar för nätverk mellan förskolorna med syftet att ge verktyg till det projekterande arbetssättet.

Vi arbetar utifrån de styrdokument som råder: Läroplan för förskolan, Lpfö-98 (reviderad 2010 och 2016). Den är, tillsammans med skollag och de lokala politikernas mål, det som styr förskolans innehåll. Den pedagogiska filosofin från Reggio Emilia inspirerar och utmanar oss att se på barn som medborgare här och nu, och inte bara i framtiden. Pedagogisk dokumentation är ett sätt för oss att både följa och utmana barnens och vårt lärande med bland

annat foto, film, observationer och reflektioner. Det sker kontinuerligt tillsammans med barn, föräldrar och kollegor. Varje team sammanställer gruppens dokumentation i ett bildspel med observationer, beskrivningar, dialoger och reflektioner. Vi strävar efter att dokumentationen ska innehålla många röster: barnens, pedagogernas och familjernas. Sammanställningen i bildspelet blir en beskrivning av gruppens läroprocesser under året.

Det är viktigt för oss att alla ges möjlighet att vara delaktiga, att få påverka och bidra till förskolans utveckling. Barn utforskar och lär tillsammans med andra barn och vuxna i miljöer och sammanhang där de får utmanas och pröva sina förmågor. Vi har olika intresseområden som bidrar till att det skapas en mångfald i våra miljöer och i vår verksamhet.

En plats där man kan vara

Röster från Stjärnan, barn 4 och 5 år

Barnen visar vägen

Vi förbereder projektets uppstart genom att ge barnen och deras familjer en uppgift innan sommaren. Vi ber dem ta med sig en bild eller ett föremål från barnens favoritplatser. Under hösten startar vi upp arbetet genom att barnen får berätta om sina favoritplatser på våra möten.

Vi pedagoger börjar fundera över vilken plats vi ska välja för att kunna utforska den tillsammans med barnen. Vi börjar därför besöka olika platser i Kärra. Barnen får fotografera det som de tycker är viktigt på platserna och vi skriver ner deras tankar om bilderna. Parallellt med att vi besöker platser så har vi dialoger tillsammans i barngruppen och med arbetslaget om platser. Barnen uttrycker att de har många relationer till olika platser, både nära och långt borta. De refererar till ställen som de har besökt tillsammans med sina familjer.

Ett barns tanke om att "en plats är någonstans där man kan vara" blir en slags sammanfattning av alla barnens olika favoritplatser.

Under promenaderna får några av barnen leda oss framåt. Vi hamnar vid ett tillfälle vid Jämmerberget, som barnen kallar för Trollskogen. Det är en öppen plats i skogen

som har en bäck och en bro. Vi funderar på hur vi fastnade för just den platsen. Det första barnen gör där är att använda pinnar som de hittar för att fånga och rädda de löv som flyter i bäcken. Vi beslutar oss för att fortsätta besöka Jämmerberget för att vi ser så många möjligheter på den platsen. Barnen är intresserade och vill komma tillbaka. I början av projektet besökte vi platsen ofta för att få en relation till den och lära känna den bättre. Barnen fortsätter använda pinnar som de hittar, de leker att de fångar fiskar och krabbor och de börjar bygga broar över bäcken. De prövar sig fram med olika pinnar för att få hållfastheten att fungera. Vi märker hur barnen använder sina kunskaper från ett tidigare projekt på förskolan om broar. Barnen vill också bygga båtar på förskolan och ta med för att se om de sjunker eller flyter i bäcken.

Vi tycker att det är kul här. Man kan fiska, hitta saker man aldrig sett...

Vid de första tillfällena gick vi med hela barngruppen till Jämmerberget men vi upptäcker snabbt att vi behöver gå i mindre grupper för kunna fördjupa oss mer i barnens frågor. Några barn visar intresse för insekter, andra vill undersöka vattnets olika egenskaper, några vill måla och rita platsen medan en grupp barn hade uppmärksammat skräpet som fanns där. "Var ska man slänga skräpet? Det finns ingen papperskorg." Gabriel, 5 år. Vi skriver ner de frågor som barnen har efter besöken på platsen: Hur gör man rent vatten i bäcken? Kan man dricka det? Finns det några djur i bäcken? Kan vi måla på bron? Kan vi sätta upp soptunna?

Vi kontaktar olika myndigheter som vi tror kan vara ansvariga för platsen och kanske kan hjälpa oss med barnens frågor. Vi får

Barnen ritat av bron på platsen

kontakt med Anette Wigeborn Bergström, naturpedagog på Park- och naturförvaltningen, Göteborgs stad. Hon berättar att hon vill komma och vara med oss under en förmiddag och se vilket projekt vi har och vilka material hon kan bidra med. Hon kommer till förskolan och träffar alla barnen under ett morgonmöte, ställer frågor till barnen och de ställer frågor till henne. Vid nästa besök har Anette med sig både faktaböcker om naturen, insekter och ett kontrakt som handlar om vi ska få ta hand om platsen. Vi får också fågelholkar och insektshotell att sätta upp på platsen i skogen.

Barnen har fått välja sina grupper efter intresse. Gruppindelningarna har inte varit statiska, barnen har kunnat gå in och ut ur grupperna.

Det är viktigt för oss att barnen får ta del av det som händer i alla grupperna. På våra möten ger vi utrymme för barnens dialoger. Vi gör tankekartor tillsammans med barnen för att det ska bli synligt att alla tankar är viktiga och en tillgång för gruppens lärande. Det är viktigt att varje barn som vill göra sig hörd med sina tankar och reflektioner blir lyssnad på. Alla barn kanske inte vill göra sin röst hörd under våra möten men alla ska få chansen och det är en utmaning för oss pedagoger att leda mötet så att alla som vill kommer till tals. Vi reflekterar tillsammans i arbetslaget kring strategier för hur vi kan lyfta de barnen som inte tar så my-

cket plats i samtalen. I barngruppen finns hela tiden många hypoteser och det är just barnens röster som vi vill ska påverka projektet framåt. Vi samlar på oss en stor mängd dokumentation och det är inte alltid enkelt att avgöra vilka bilder och anteckningar vi behöver spara och hur vi ska använda dem. Vi behöver öva oss i att tillsammans avgöra vad, hur och med vilket fokus vi ska dokumentera.

Barnen arbetar i smågrupper under ledning av oss pedagoger. I projekten lär barnen av varandra under samtalet. Barnen ger tips och vägleder varandra i samband i grupparbetet. Vi uppmuntrar barnen att undersöka och ställa frågor t.ex. "Vad är en karta?" Frågar Olivia. Wille svarar att "karta är en som visar vägen till en plats." Barnen upprepar att de samarbetar för att kunna rita kartan till vår plats. (pedagog)

Att vi delat in oss i fyra fokusgrupper gör vårt projekterande mer tydligt att arbeta kring. Barnen kan gå in och ur fokusgrupperna under viss ledning av oss. Spännande att barnen valt sina fokusgrupper utifrån sitt intresse. I de mindre grupperna blir det möten mellan barn som inte väljer varandra naturligt i leken. Kanske upptäcker och lär barnen sig mer av kompisar som de inte alltid leker med och kanske upptäcker de nya vänner och vi får en starkare grupptillhörighet (pedagog)

Vi ville gärna ha föräldrarna med oss redan i början av projekten och få dem att vara delaktiga. Vi visar en film från vår plats för föräldrarna under ett föräldramöte. Därefter samtalar föräldrarna i smågrupper kring vad de tror att deras barn är intresserade av att utforska på Jämmerberget. De skriver om vattnets rörelse, att bygga fördämningar, rulla olika saker i backen, lyfta på stenar och se om det är något där, naturens skiftningar, spår, matematikuppdrag, gräva ner saker i jorden, gräva upp och se vad som hänt.

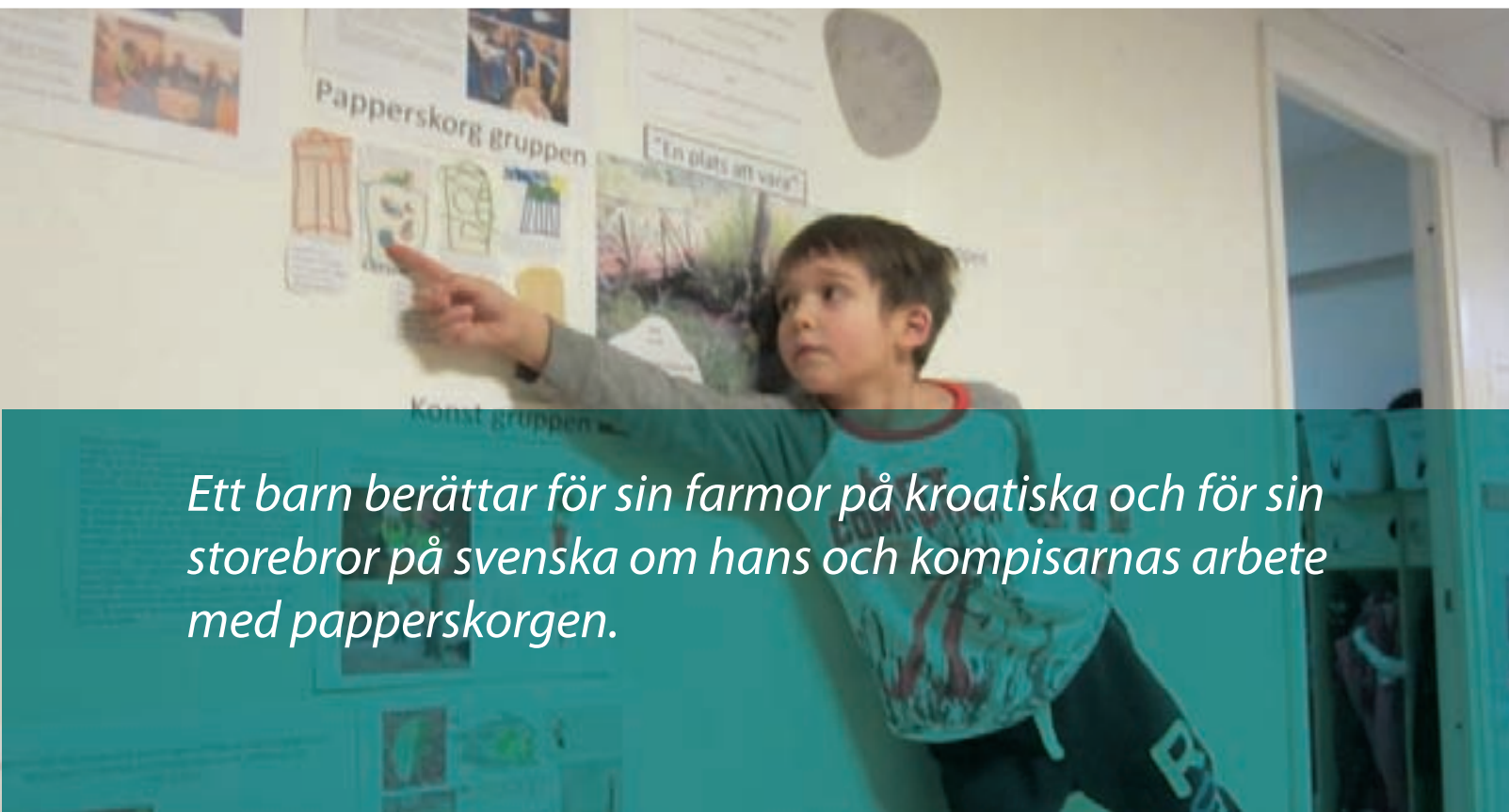
Familjerna tycker att det är härligt att barnen får komma till skogen.

I entrén gör vi ett collage med det som händer i våra fokusgrupper med bilder

och med barnens och våra tankar. Vi lägger till nya saker som händer eller nya frågeställningar som uppstår för att hålla föräldrarna uppdaterade och göra dem delaktiga.

Vi frågar hur de tänker om collaget och de tycker att det är bra med lite text så att de hinner läsa när de hämtar sina barn. Vi ber också föräldrarna att dela med sig till oss av det som barnen berättar om projektet hemma. Några föräldrar ger oss respons genom att maila berättelser från sina samtal med barnen.

Föräldrarna erbjuder sig att hjälpa till med att bygga ihop fågelholkarna, som vi fick av Anette Wigeborn Bergström, tillsammans med sina barn. Flera föräldrar

Ett barn berättar för sin farmor på kroatiska och för sin storebror på svenska om hans och kompisarnas arbete med papperskorgen.

är också nyfikna på hur insektshotell fungerar och var de skulle kunna sättas upp. Vi bokar ett datum för de som vill komma och bygga. Under den eftermiddagen

kommer även mor- och farföräldrar för att hjälpa till. Vi upplever att det är barnens engagemang som inspirerar och gör familjerna delaktiga.

Vi har lärt oss om att involvera familjerna och samhället med en gång i ett projekt. Vi har också insett att vi behöver ställa oss frågan vilka i samhället vi kan samarbeta med kring just det här projektet för att barnen ska få med sig den erfarenheten och för att barnens tankar också ska kunna tas tillvara på av andra i samhället.

Barnen visar sina kompisar hur man gör. De delar med sig sina kunskap och erfarenheter. Projektet har lämnat spår i min och barnens relation, man ser det när de kommer fram och pratar när vi träffas. Det har skapat relationer mellan oss som varit med i projektet, varje morgonmöte har varit ett viktigt forum att dela våra idéer mellan varandra. (pedagog)

Stenrockan

Röster från Regnbågen, barn 3 och 4 år

Under snart tre år har vi arbetat på Lilla torget i Kärra centrum, en central plats mellan simhallen och biblioteket. Bakgrunden till valet av plats började med att vi bad barnen ta med sig bilder hemifrån. Ett barn hade med sig en bild på en rocka från sitt akvarium hemma. I barnens lek och samtal med varandra upplevde vi att det fanns ett intresse för fiskar. Vi projicerade upp barnens bilder, jobbade med dem i ateljén och hade dialoger kring bilderna. Vi börjar använda oss av post-it-lappar som ett sätt att snabbt kunna fånga barnens röster under processens gång. Vid ett tillfälle när vi i arbetslaget funderar över offentliga platser så frågar vi oss själva om det finns någon offentlig konst i vårt område som vi skulle kunna knyta an till barnens intressen. Det är då vi gör kopplingen till stenskulpturen som finns på lilla torget, 'Rocka på havets botten', av Ann Carlsson Korneev. Det blev vårt sätt att "samla" på platser och starta ett utforskande kring detta tillsammans med barnen. Vi hade en strävan att involvera familjerna, därför ville vi att projektet skulle utgå från de bilder som barnen tagit med sig hemifrån.

Platsen, Stenrockan, lejonriv, bana, rutschkana, bilbana, vattenbana.

Men jag samlade ju stenar och rullade, snurra runt, springa.

Barnen tänker tillsammans på ett möte kring dokumentation från ett besök vid Stenrockan, som barnen kallar skulpturen. Det är samma bilder som kollegorna ska få reflektera kring på Lärgruppen senare. När vi pe-

dagoger tittar på råmaterialet tillsammans med kollegorna för att se vad som händer när barnen får undersöka platsen ser vi hur barnen provar, balanserar, känner på stenen, känner på nivåskillnaderna, de känner med kroppen, utforskar formerna på platsen med hela kroppen, allt på platsen verkar viktigt, de springer runt lyktstolpen, någon tittar på och de balanserar.

Vi vuxna reflekterar över hur barnens erfarenheter påverkar hur de tänker och vad de ser, precis som för oss. Det blir spännande för oss att upptäcka hur barnen använder erfarenheterna från det tidigare projektet kring vattenbanan ute på gården, som de deltog i när de precis hade börjat på förskolan.

I Lärgruppen tittar vi på råmaterialet från barnens möte med Stenrockan. Vi ställer oss frågan varför det är viktigt att barnen får krypa runt på en skulptur? Våra tankar

handlar om barns rätt att få skapa relationer till sin närmiljö, tillsammans med lyhörda vuxna. Vi tänker att barn har rätt att få gå i nära relation till något. Vi samtalar om att platser kan få identiteter istället för att vara anonyma. Det är värdefullt att vi vuxna får upptäcka omgivningen tillsammans med barnen.

Vi kan mäta den

Arbetet på platsen fortsätter med barn som varit med tidigare men också de som är nya i gruppen och projektet ändrar hela tiden karaktär. Vi satte upp en stor affisch med stenrockan på staffliet i verkstan. Barnen går fram och blir förundrade. "Den är stor", säger Ida

och Leo. De tittar noga och ser detaljer. Ida känner med fingret och säger "de här strecken är vassa och här i hålet samlas massa vatten".

De andra barnen tittar också förundrade och lyssnar på vad Ida har att berätta. Ella och Oliver håller med om att den är stor. Ida tittar en gång till och säger: "Jag vet vad vi kan göra när vi går till stenrockan - vi kan mäta den". Pedagogerna antecknar vad barnen säger.

Barnen uttrycker att de har en erfarenhet och därmed en förståelse för att den pedagogiska dokumentationen är något som hjälper oss att minnas och något som vi tillsammans kan använda framåt.

Jag målar stenrockan och många barn runt. De mäter stenrockan. Fröknarna är med, alla barn sträcker på sina armar för att mäta den. Förra gången räckte vi inte. Vi måste vara fler. Jag räknar alla. 16 ska det vara...

Nära eller långt borta - kartan som förbindelse mellan olika platser

"Var är mitt hus?" Röster från Stjärnan, barn 4 och 5 år

Efter två års arbete med offentliga platser hade halva gruppen arbetat på Jämmerberget och andra halvan vid Stenrockan. Vi ville vidga arbetet med platser och tillför därför en stor karta på avdelningen. Barnen börjar direkt att leta efter förskolan, fotbollsplanen, Angeredsbron, sitt hus, affären och skolan. Vi blir nyfikna på hur Albion kan hitta skolan på kartan och han säger "där ser jag många barn på gården." Barnen samtalat om vem som bor längst bort eller närmast förskolan. De börjar rita kartor som beskriver vägen till olika platser. Max ritat en karta med vägen från förskolan till Stenrockan, vid sidan om vägen har han ritat brännässlor. Barnen har lagt märke till sådant som vi vuxna inte har. De ritat kartor utifrån sina egna liv och erfarenheter i närområdet. Vi är nyfikna på hur barnen tar sig till olika platser med hjälp av olika kartor och hur barnen binder samman olika platser med förskolan.

Samarbete med familjer

Barnen och familjerna får i uppdrag att göra en karta över vägen till förskolan. Barnen får sedan, med hjälp av sina ritningar, beskriva för gruppen vad de ser på vägen till förskolan. De får jämföra sina olika kartor för att försöka hitta likheter mellan dem. Barnen lyssnar nyfiket på varandra och ställer frågor. Föräldrarna får tillsammans på ett föräldramöte göra tre-

dimensionella kartor med hjälp av olika material. Föräldrarnas kartor utgår från barnens beskrivningar av vägen till olika platser. Vi arbetar vidare med kartor på olika sätt och barnen vill besöka varandra. Varje barn får rita en karta över vägen hem som vi sedan använder för att hitta vägen dit. Vi reflekterar över hur barnen upplever sin närmiljö. Vi tänker att deras upplevelser bildar grunden för hur de förstår och relaterar till kartan. De använder alla sina sinnen när de relaterar till platser. Vi tror att arbetet med platser genom kartan kan bidra till att barnen känner tillhörighet och ansvar för sin närmiljö, nu och i framtiden.

Jag ritat vägen till stenrockan. Vi såg höga hus och skolan. Jag ritat gungorna på skolan. Vi tog en annan väg när vi kom tillbaka till förskolan. Då såg vi en glasskiosk, blomsteraffär. Nära stenrockan är min simskola. Den är ganska långt bort....

JNGEBÄCK

KÄRRA BY

1695

*Vi ska resa förr i tiden
Vi fanns inte på den tiden...*

Jag undrar vad som har funnits här innan förskolan byggdes?

Den här överraskande frågan väcker nyfikenhet hos både barn och oss pedagoger. Vi ställer oss frågan hur vi kan ta reda det och Hugo säger att "vi kan fråga Hampus farmor för hon har levt länge. Hon vet vad som fanns här förr i tiden." Vi frågar Hampus farmor Gun om hon vill berätta för oss och visa bilder på hur Kärra såg ut innan förskolan byggdes. Hon ordnar gamla svartvita fotografier till oss, vykort från Hembygdsföreningen. De visar hur Kärra såg ut från vid början och mitten av 1900-talet. Barnen fascinerar av de gamla fotografierna, särskilt den bilden som visar när kyrkan håller på att byggas. Barnen vill rita och måla av bilden och de undrar

varför de som bygger kyrkan inte har några hjälmar.

Barnen förbereder frågor som de vill ställa till Gun och hennes sambo Yngve, när de kommer på besök. De har med en gammal karta och mycket information som vi samlar i en pärm.

Yngve har med sig en lådkamera och visar hur man kunde ta kort förr i tiden. Det blir ett spännande möte med många frågor, berättelser och jämförelser mellan då och nu. Barnens frågor handlar om vad som fanns här förr i tiden, hur man byggde hus, varför de inte hade några hjälmar och varför det var en häst som drog vagnen. Vi tittar på en gammal kartan över Kärra by. Hampus pekar på området där han bor.

Titta fåglar

Röster från Solen, barn 1 och 2 år

De yngsta barnen på förskolan hade tidigare haft ett projekt kring vattenbanan ute på förskolans gård. Under introduktionen upptäcker vi att barnen är intresserade av det som händer utanför fönstret som vetter ut mot bostadsområdet. Barnen gör oss och varandra uppmärksamma på människor, hundar och fåglar. Barnen pekar på det som händer utanför och särskilt en traktor väcker stort intresse. Närmiljön precis utanför förskolan har vi tidigare inte tänkt på som en offentlig plats och inte heller att det är en plats där vi kan få möjlighet att möta samhället. Där finns en liten gräsyta mellan förskolan och gångvägarna i bostadsområdet. Vi börjar besöka den plat-

sen för att se vad det är som väcker barnens intresse och vad det är de vill undersöka. Barnen verkar gilla att stampa i gruset och de springer fram och tillbaka på gångbanan. De samlas vid vägbummen som finns ute på gångbanan, de tittar igenom den, ropar på varandra, leker tittut och skrattar.

Titta fåglar

Utanför fönstret har vi ett fågelbord och intresset för fåglar lever kvar också under nästa läsår. En dag säger barnen "Titta fåglar, vi måste ge dem mat, de får inte ramla ner."

De uttrycker omsorg om fåglarna och vi vill

Fotografi från ett barn 2 år gammal

uppmuntra det genom att barnen får vara med och göra fågelmat. "Det är vinter, de har flugit," säger Axel en annan dag när fåglarna inte syns till. En morgon kommer Bianca till förskolan med en fjäder som hon har hittat. Vi samlar några barn till ett möte och Bianca berättar att hon hittat den på vägen och att den kommer från skatan.

De andra barnen är nyfikna och vill hålla i och känna på fjädern. Barnen får fotografera sin

plats, vi är nyfikna på vad de ser och vad som fångar deras intresse. De går olika vägar, de går fram och tillbaka, undersöker naturen, blommor, stenar som de tar upp och räknar. Det verkar intressant för barnen att fotografera och de vill titta i kameran för att se vad det blev. De tittar på varandra i kamerans display, kommenterar och ropar till varandra. Vi pedagoger förundras över barnens bilder.

Första mötet med biblioteket

Röster från Solen, barn 1 och 2 år

Under projektet hade vi som uppdrag att arbeta med en offentlig plats inomhus. Vi bestämde oss för besöka biblioteket i Kärra tillsammans med de yngsta barnen. Vi var nyfikna på vad som skulle intressera barnen i miljön och hur de skulle tolka biblioteket som plats. Vi fick möjlighet att besöka biblioteket en morgon innan det öppnades för allmänheten och vi videofilmade besöket. "Barnen springer i gångarna mel-

lan hyllorna, de går, och hoppar i och följer mönstret som bildas av plattorna på golvet, vi upplever att de verkligen känner in rummet med kroppen, de verkar inte bry sig så mycket om böckerna, de är nyfikna, Ebbe tittar in mellan böckerna i hyllan och säger "tittut", barnen upptäcker platsen både enskilt och i grupp." Vi tittar tillsammans på videofilmerna i Lärgruppen och några kollegor reagerar på att vi låter bar-

Läsa bok, leka...